

- б) ако възлагащият орган има такова задължение, но не го изпълни, е налице достатъчно основание съдът да обяви действията му за незаконосъобразни, доколкото този орган не е гарантирал прозрачност и обективност на процедурата и не е поискал доказателства от жалбоподателя или не се е произнесъл служебно относно възможното въздействие на личното положение на свързаните лица върху резултата от процедурата за възлагане на обществена поръчка?
- 4) Трябва ли правните разпоредби, посочени в третия въпрос и в член 101, параграф 1 ДФЕС (разглеждани заедно или поотделно, но без ограничаване до тези разпоредби), с оглед на постановените от Съда решения по дела eVigilo (C-538/13), Eturas и др. (C-74/14) и VM Remonts (C-542/14), да се разбират и тълкуват в смисъл, че:
- а) когато оферент (жалбоподател) е узнал за отхвърлянето на най-ниската оферта, подадена от единия от двама свързани оференти в процедура за възлагане на обществена поръчка (наричан по-нататък „оферент А“), и за възлагането на обществената поръчка на другия оферент (наричан по-нататък „оферент Б“), и като се имат предвид други обстоятелства, свързани с тези оференти и с тяхното участие в процедурата за възлагане на обществена поръчка (*а именно, че оференти А и Б имат един и същ съвет на директорите; че имат едно и също дружество лайка, което не участва в процедурата за възлагане на обществена поръчка; че оференти А и Б не оповестяват връзките помежду си пред възлагащия орган и не предоставят поотделно допълнителни разяснения относно тези връзки, по-специално информация относно това доколко предложените транспортни средства (кариони за слеттоизвозване) отговарят на условието на поръчката, свързано с нормата Евро 5; че оферентът, подал най-ниската оферта, която е отхвърлена поради установени недостатъци, първо, не оспорва решението на възлагащия орган, и второ, подава жалба срещу решението на първоинстанционния съд, с която [оспорва] по-специално законосъобразността на отхвърлянето на неговата оферта; и т.н.*), и когато във връзка с всички тези обстоятелства възлагащият орган не е предприел никакви действия, дори само тези данни са достатъчно основание да се поиска от органа, упражняващ контрол, да установи незаконосъобразността на действията на възлагащия орган, доколкото той не е гарантирал прозрачност и обективност на процедурата, като освен това не е поискал от жалбоподателя да представи конкретни доказателства, че оференти А и Б са действали нелоялно?
- б) оференти А и Б не са доказали пред възлагащия орган, че участието им в процедурата за възлагане на обществена поръчка е действително и лоялно само въз основа на обстоятелството, че оферент Б доброволно е подал декларация за действително участие, внедрил е стандартите за качество на управлението при участие в процедура за възлагане на обществена поръчка и освен това офертите на посочените оференти не са идентични по форма и съдържание?
- 5) Могат ли действията на взаимно свързани икономически оператори (дъщерни дружества на едно и също дружество), които участват поотделно в една и съща процедура за възлагане на обществена поръчка, чиято стойност е от порядъка на стойностите на обществени поръчки от международен мащаб, а седалището на възлагащия орган, който обявява процедурата, и мястото, на което ще се предоставят услугите, не са много далеч от друга държава членка (Република Латвия), по принцип да се преценяват — като се има предвид по-специално доброволната декларация за лоялна конкуренция на един от въпросните икономически оператори — въз основа на разпоредбите на член 101 ДФЕС и практиката на Съда, която тълкува тези разпоредби?

⁽¹⁾ Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки (ОВ L 134, 2004 г., стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116).

⁽²⁾ Директива на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство (ОВ L 395, 1989 г., стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 237).

Преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Литва), постъпило на 18 октомври 2016 г. — *Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos/ AB SEB bankas*

(Дело C-532/16)

(2017/C 006/35)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Отвeтник: AB SEB bankas

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли членове 184—186 от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкуват в смисъл, че при обстоятелства като тези по главното производство механизмът за корекция на приспадането, предвиден в Директива 2006/112, е неприложим, в случай че изобщо не е следвало да се извършва първоначално приспадане на данъка върху добавената стойност (ДДС), тъй като въпросната сделка е освободена сделка за доставка на земя?
- 2) Има ли значение за отговора на първия въпрос обстоятелството, че 1) при закупуването на поземлени имоти първоначално е приспаднал ДДС поради практиката на данъчната администрация, съгласно която въпросната доставка неправилно се счита за доставка на земя за строеж, подлежаща на облагане с ДДС съгласно член 12, параграф 1, буква б), и/или 2) след първоначално извършеното от купувача приспадане доставчикът на земята му издал кредитно известие по ДДС, с което се коригира посоченият (вписан) размер на ДДС в първоначалната фактура?
- 3) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен, следва ли при обстоятелства като разглежданите в главното производство членове 184 и/или 185 от Директива 2006/112 да се тълкуват в смисъл, че когато изобщо не е следвало да се извършва първоначално приспадане — тъй като въпросната сделка е освободена от ДДС — трябва да се приеме, че задължението на данъчнозадълженото лице да коригира приспадането е възникнало незабавно или едва когато е станало ясно, че не е следвало да се извършва първоначално приспадане?
- 4) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен, следва ли при обстоятелства като разглежданите в главното производство Директива 2006/112, и по-специално членове 179, 184—186 и 250 от нея да се тълкуват в смисъл, че коригираните суми на подлежащия на приспадане ДДС по получени доставки трябва да се приспаднат през данъчния период, в който е възникнало задължението и/или правото на данъчнозадълженото лице да коригира първоначалното приспадане?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Литва), постъпило на 25 октомври 2016 г. — UAB „Spika“, AB „Senoji Baltija“, UAB „Stekutis“, UAB „Prekybos namai Aistra“/Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

(Дело C-540/16)

(2017/C 006/36)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Страни в главното производство

Жалбоподатели: UAB Spika, AB Senoji Baltija, UAB Stekutis, UAB Prekybos namai Aistra

Отвeтник: Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

Други страни: Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija, BUAB Sedija, UAB Starkis, UAB Baltijos šprotai, UAB Ramsun, AB Laivitė, UAB Baltlanta, UAB Strimelė, V. Malinausko gamybinė-komercinė firma Stilma, UAB Banginis, UAB Monistico, UAB Rikneda, UAB Baltijos jūra, UAB Grinvita, BUAB Baltijos žuvis